

🐾 Citiți și celelalte cărți ale lui 🐾
Jill Tomlinson

Bufnița care se temea de întuneric

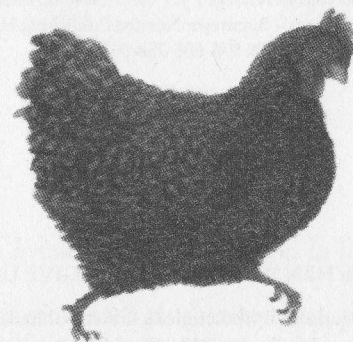
Gorila care voia să se facă mare

Pinguinul care voia să afle mai multe

Pisicuța care voia să ajungă acasă

Vidra care voia să știe tot

Jill Tomlinson

Găina care nu Voia să renunțe

Sanda are o dimineată neplăcută 7

Sanda pleacă în călătorie

13

Sanda se împotmolește 22

Sanda este invitată la un ceai

33

Sanda face autostopul 44

Sanda vrea să fie cloșcă

56

Urmărește oul acela! 63

Hoțul

73

Sanda este curajoasă 82

Sanda are o dimineață neplăcută

Sanda era o găină – o găinușă maro, porumbacă. Locuia la ferma lui Barbu într-un sat numit Halca Mică.

Sanda era foarte entuziasmată. Mătușa ei avea cinci puișori de-abia ieșiți din ou și era nerăbdătoare să-i vadă. Problema era că mătușa ei locuia în Fundătura Mare, care era la o distanță

de opt kilometri. Cum să ajungă Sanda acolo?

Era prea departe ca să meargă pe jos.

S-a așezat în locul ei preferat, sub gardul viu, și a rămas pe gânduri.

Deodată, și-a ridicat capul. Bineînțeles!

Trebuia să găsească pe cineva s-o ducă cu mașina.

S-a strecurat pe sub gardul viu și a coborât repede pe ulița plină de noroi de la fermă.

– O să fie multe mașini și vehicule pe șosea, și-a spus ea. O să ajung în Fundătura Mare imediat. Ce surprinsă va fi mătușa să mă vadă!

Dar când a ajuns la șosea, nu se vedea nimic în zare.

„Poate o să găsesc ceva mai încolo“, s-a gândit ea, și a pornit spre Fundătura Mare.

A avut noroc. Chiar după colț era un rând de căsuțe și în fața lor era parcat un obiect mare, verde, ca un camion.

Avea o formă destul de ciudată, ca o cutie care avea în spate o ușă deschisă pe jumătate. Sanda a sărit în el și s-a uitat atent înăuntru. Nu vedea foarte bine, dar părea că sunt multe pachete rupte, cenușă și conserve vechi. Mirosea foarte urât.

Totuși, nu era momentul să facă mofturi. A sărit cu grație și s-a așezat pe un pachet cu fulgi de porumb.

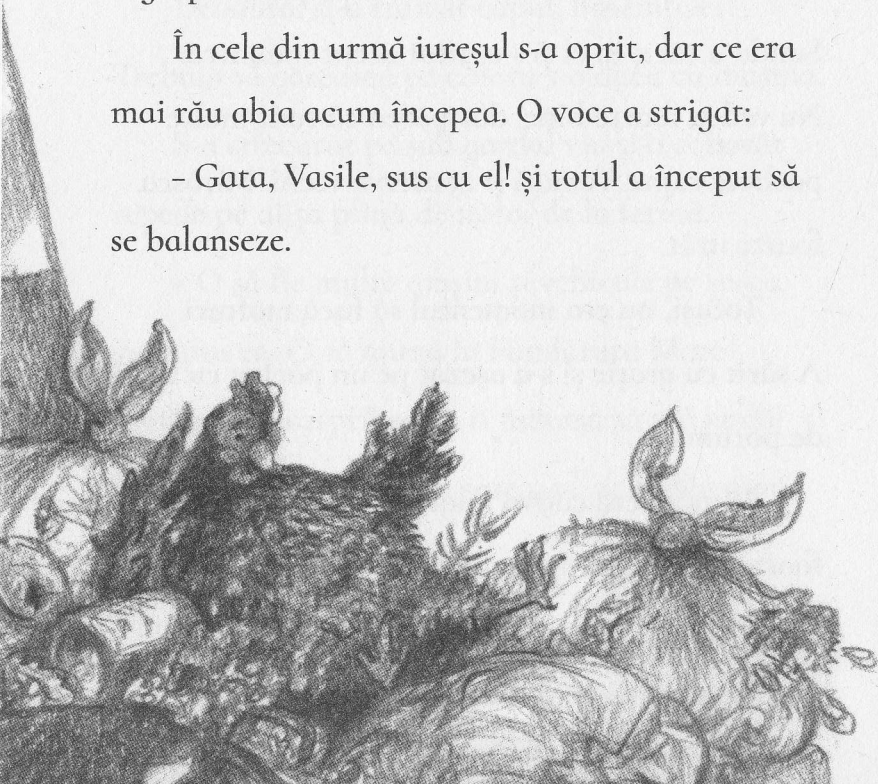
Rămăseseră câțiva fulgi în el. Sandei îi plăceau foarte mult fulgii de porumb.

Tocmai ce îl termina pe ultimul, când s-a speriat îngrozitor! S-au auzit multe bufnituri și izbituri și apoi peste ea au fost turnate o mulțime

putrede și conserve lipicioase de fasole și oase
ascuțite de pește și – bleah! – tot felul de lucruri
îngrozitoare. Era așa de șocată că nici n-a apucat
măcar să mai cârâie ceva. Credea că va fi
îngropată de vie.

În cele din urmă iureșul s-a oprit, dar ce era
mai rău abia acum începea. O voce a strigat:

– Gata, Vasile, sus cu el! și totul a început să
se balanseze.

La început a fost un lucru bun, pentru că tot
gunoiul s-a rostogolit de pe Sanda din nou și
a dezgropat-o, dar a continuat să se balanseze
până când tot gunoiul s-a adunat la celălalt capăt
al camionului, cu tot cu Sanda, care, furioasă și
bătând din aripi, s-a rostogolit până deasupra lui.
Era destul de rău că i-au fost golite coșuri de gunoi
în cap, dar să fie și răsturnată cu susul în jos,
era deja prea mult!

Sanda și-a desfăcut aripile și a dat din ele
până la partea deschisă a camionului, care era
acum îndreptată spre cer. Abia ce a ajuns acolo,
că toată șandramaua a început să se balanseze
din nou. Sanda s-a agățat cu disperare de o
clapetă, în timp ce acesta plonja spre pământ.
Când s-a oprit, a sărit de acolo și a început

din nou în siguranță pe ulița de la fermă.

Tremura toată.

- O, Doamne, a cotcodăcit ea, lăsându-se să cadă peste o moviliță de lângă șanț. O, Doamne, Doamne!

După ce s-a odihnit puțin, și-a scuturat praful de pe aripi și a făcut o baie în băltoaca din șanț.

După aceea s-a simțit mult mai bine.

- Prostuța de mine! a murmurat ea în timp ce-și ciugulea un rest de melasă de pe coadă.

Să aleg o mașină de gunoi! Nu mai contează.

O să văd eu puișorii mătușii cumva. O să încerc din nou mâine - cu ceva mai curat!

Și micuța Sanda și-a ridicat curajoasă capul și a pornit înapoi spre fermă.

Sanda pleacă în călătorie

A doua zi dimineată când s-a trezit Sanda soarele strălucea cu putere.

„Sunt sigură că astăzi o să găsec ceva cu care să ajung în Fundătura Mare“, s-a gândit ea.

A pornit imediat după micul dejun, dându-și mare importanță. Oricine și-ar fi putut da seama că era o găină care mergea undeva.

A mers pe ulița fermei și apoi de-a lungul